

IRAQI
Academic Scientific Journals

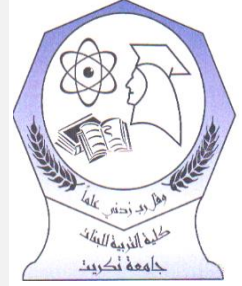

العراقية
المجلات الأكاديمية العلمية

ISSN: 2663-9033 (Online) | ISSN: 2616-6224 (Print)

Journal of Language Studies

Contents available at: <https://jls.tu.edu.iq/index.php/JLS>

The Aesthetic of Artistic image in the poetries of Faqe Qadri Hamawandi

Aso Omer Mustafa*

Kurdish Department, college of education, charmo university
aso.omar@charmouniversity.org

&

Ashti Hussein Arif

Kurdish Department, college of education, charmo university.
ashti.hussein@charmouniversity.org

Received: 16/ 12/ 2023, Accepted: 28/ 1 /2023, Online Published: 30/4/2024

Abstract

ur paper entitled (The aesthetic of Artistic image in the poetries of Faqe Qadri Hamawandi), it analyses and explain the poet's poetries in term of aesthetic the artistic images. So, it illustrates the genius of artistic images that the poet had focused on it and the poet thought that image of poetry is way of expressing the his interior, so his poetries have a good level of aesthetic, in this aspect he got benefit from rhetorical arts especially featuring and metaphor.

Our paper consists of two chapters: first chapter (the concepts of the paper theoretically demonstrated) which are three points, the first point is about the concept of artistic images, second point is artistic images and rhetoric and third point is aesthetic of artistic images. Second chapter (the aesthetic of artistic images of the poet) which are three points, the first point is artistic images of pessimistic, second point is artistic images of love, third point artistic images of nature. The consequence has been illustrated in some points.

keyword: aesthetic, beauty, artistic images, pessimistic, love, nature.

* **Corresponding Author:** Aso Omer Mustafa, **Email:** aso.omar@charmouniversity.org

Affiliation: charmo University - Iraq

© This is an open access article under the CC by licenses <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

إستاطيقا الصورة الفنية في أشعار فقي قادر الهموندي

اسو عمر مصطفى

قسم اللغة الكردية، كلية التربية، جامعة جرمو

و

آشتي حسين عارف

قسم اللغة الكردية، كلية التربية، جامعة جرمو

المستخلص

بحثنا بعنوان (إستاطيقا الصورة الفنية في أشعار فقي قادر الهموندي) الذي يحاول من منطلق الإستاطيقا أن يحلل الصورة الفنية في أشعار الشاعر و تفسيرها، و تبين الجمال الذي يجسد الصورة الفنية. إهتم الشاعر إهتماما كبيرا بالصورة و جعلها طريقة فنية للتعبير عما في داخله و منح أشعاره إستاطيقا عاليا، و في هذا إستفاد من فنون البلاغة و بالأخص التشبيه و الإستعارة و المجاز.

بحثنا يتكون من قسمين: القسم الاول: (تحليل مفاهيم البحث) يتكون من ثلاثة محاور: المحور الأول: تناول (مفهوم الصورة الفنية) و في محور الثاني: تم بيان العلاقة بين الصورة الفنية و البلاغة، و في محور الثالث: تم بيان (إستاطيقا الصورة الفنية). القسم الثاني: (إستاطيقا الصورة الفنية في أشعار الشاعر) يتكون من ثلاثة محاور: المحور الأول: يتكلم عن (الصورة التثائية) و المحور الثاني: يتكلم عن (الصورة العشقية) و المحور الثالث: يتكلم عن (الصورة الطبيعية) عند الشاعر. و في ختام البحث تم عرض النتائج في عدة نقاط.

الكلمات الدالة : استاطيقا، الجمال، الصورة الفنية، التشاءوم، العشق، الطبيعة.

نيسنتاتيكاى وينهى هونهرى له شيعره كانى فهقى قادرى ههموه نندا

پ.ی.د. ناسۆ عومەر مستهفا

بهشى كوردی، كۆلیژی پەر و هرده، زانکۆی چهرموو، چه مچه مال، سلیمانی، عیراق

د. ناشتی حسین عارف

بهشى كوردی، كۆلیژی پەر و هرده، زانکۆی چهرموو، چه مچه مال، سلیمانی، عیراق

پوخته‌ی توژینه‌وه‌که:

توژینه‌وه‌که‌مان به‌ناونیشانی (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعره‌کانی فهقی قادری هه‌مه‌ه‌نددا)یه، له‌روانگه‌ی ئیس‌تاتی‌کییه‌وه وینه هونهرییه‌کانی ناو شاعره‌کانی شاعیر شیده‌کاته‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ئه‌و جوانییه‌ ده‌خاته‌روو، که وینه هونهرییه‌کان به‌رجه‌سته‌یان کردووه. شاعیر گرنگییه‌کی زۆری به وینه داوه و کردوویه‌تی به‌ریگه‌یه‌کی هونهری بۆ گوزارشت کردن له‌وه‌ی له‌ناخیدا هه‌یه و ئیس‌تاتی‌کایه‌کی به‌رزیشی به شاعره‌کانی به‌خشیه‌وه. له‌مه‌شدا زۆر سوودی له هونهره‌کانی ره‌وانبێژی بینه‌وه، به‌تایبه‌تی لیکچواندن و خواستن و خوازه.

توژینه‌وه‌که‌مان له دوو به‌ش پیکدیت: به‌شی یه‌که‌م (تیۆریزه‌ی چه‌مکه‌کانی توژینه‌وه‌که) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (چه‌مکی وینه‌ی هونهری) کراوه، له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا په‌یه‌ه‌ندی نیوان (وینه‌ی هونهری و ره‌وانبێژی) خراوته‌روو، له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری) روونکراوته‌وه. به‌شی دووه‌م (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعیردا) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (وینه‌ی ره‌شبینی) و له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا (وینه‌ی خۆشه‌ویستی) و له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (وینه‌ی سروشت) لای شاعیر کراوه. ئه‌نجامه‌کانیش له کۆتاییدا به‌چهند خالێک خراوته‌روو.

کلیله و شه‌هان: ئیس‌تاتی‌کا، جوانی، وینه‌ی هونهری، ره‌شبینی، خۆشه‌ویستی، سروشت.

پیشه‌کی:

توژینه‌وه‌که‌مان به‌ناونیشانی (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعره‌کانی فهقی قادری هه‌مه‌ه‌نددا)یه، له‌روانگه‌ی ئیس‌تاتی‌کییه‌وه وینه هونهرییه‌کانی ناو شاعره‌کانی شاعیر شیده‌کاته‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی بۆ ده‌کات و ئه‌و جوانییه‌ ده‌خاته‌روو، که وینه هونهرییه‌کان به‌رجه‌سته‌یان کردووه. گرنگی توژینه‌وه‌که‌مان له‌وه‌دایه، که ئه‌و ئیس‌تاتی‌کایه‌ ده‌خاته‌روو که وینه هونهرییه‌کان له شاعره‌کانی شاعیردا پیکیان هیناوه. هۆی هه‌لبێژاردنیشی بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه که له‌م لایه‌نه‌وه زۆر به‌که‌می کار له‌سه‌ر شاعره‌کانی شاعیر کراوه.

له توژینه‌وه‌که‌دا میتۆدی وه‌سفیی شیکاری به‌کارهاتووه، له‌سه‌ره‌تادا میتۆدی وه‌سفی بۆ خسته‌نه‌ رووی لایه‌نی تیۆری و پاشان میتۆدی شیکاری به‌کاره‌ینراوه بۆ شیکردنه‌وه و خسته‌نه‌رووی ئه‌و ئیس‌تاتی‌کایه‌ی وینه هونهرییه‌کانی ناو ده‌قه شاعریه‌کان پیکیان هیناوه.

توژینه‌وه‌که‌مان له دوو به‌ش پیکدیت: به‌شی یه‌که‌م (تیۆریزه‌ی چه‌مکه‌کانی توژینه‌وه‌که) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (چه‌مکی وینه‌ی هونهری) کراوه، له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا په‌یه‌ه‌ندی نیوان (وینه‌ی هونهری و ره‌وانبێژی) خراوته‌روو، له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری) روونکراوته‌وه. به‌شی دووه‌م (ئیس‌تاتی‌کای وینه‌ی هونهری له شاعیردا) له سێ ته‌مه‌ر پیکه‌تووه: له ته‌مه‌ری یه‌که‌م باس له (وینه‌ی ره‌شبینی) و له‌ته‌مه‌ری دووه‌مدا (وینه‌ی خۆشه‌ویستی) و له ته‌مه‌ری سێیه‌مه‌شدا (وینه‌ی سروشت) لای شاعیر کراوه.

بهشی یهکهم: تیوریزه ی چهمکهکانی توژینهوهکه

تهوهری یهکهم: چهمکی وینهی هونهری

وینهی هونهری یهکیکه له بنهما هونهری و ئیستاتیکییهکانی شاعر و گرنگییهکی زوری له بهرجهستهکردنی جوانیی له شاعردا هیه. وینهی هونهری نهک تهنیا یهکیکه له پیکهاتهکانی شاعر، بهلکو سهرایای پروژهی شعیری دهگریتهوه، نامرزی گواستنهوهی نهمونی شاعیره و هوکاری گهسهسدنی دهقی شعیری و ترۆپکی داهینانه، بههاکشی لهوهدايه، که ههمیشه له جولّه و گوراندایه، بهردهوام له نوییوونهوهدايه، دهشیت شاعر ههمان زمان، ههمان ئاواز بهکاربهینیت، بهلام ههرگیز ناکریت ههمان وینهی هونهری دووباره بکاتهوه. وینهی هونهری له خهونه قوولهکانی شاعیرهوه له دایک دهبیت و له ریگهی وشهوه دهبیته نووسین، وینهی هونهری نهک تهنیا بنهما و کرۆکی شاعیره، بهلکو شعیرهکه خویتهی و ههولدهدات زمانی ناسایی بههزینیت و لادانیکی زمانی ناوازه بهریا بکات بو ئهوهی لهریگهی ئهولادانهوه ئیحاویهکی تاییهتی بهخشیت و جوانییهکی ناوازه بخولقینیت.

وینهی هونهری ئهوه بنهما گرنکه هونهرییه، که پرۆسهی داهینانی شعیری پی کامل دهبیت، چونکه ههر شعیریک خوی له خویدا وینهیهکه و له کۆمهلی وینهی ئاویتیهی یهکتری بونیاد نراوه. وینه له رهگزه گرنکهکانی شاعیره و دهبیته هوی رازاندنهوه و بهپیزی و یهکگرتهی رهگزهکانی تری شاعر. چهمکی وینهش ((له رمخنهی ئهورپیدا (image) ی پیدهوتریت، له زمانی عهرهپیدا (صورة شعرية) یان (صورة فنية)، له زمانی فارسیدا (صوری خیال) ی پیدهوتریت، له زمانی کوردیشدا (وینهی شعیری) یان (وینهی هونهری) پیدهوتریت)) (هاوژین، 2009، 19)

زۆرینک له رمخنهگران و لیکۆلهران گرنگییهکی تاییهتیا به وینهی هونهری داوه، (سیمۆندز) بروای وایه شعیر یهک پارچه وینهیه و دهلئیت: ((وینه شعیریک یی دهنکه و شعیرش وینهیهکه به دهنگ دهردهبریت (ناسۆ، 2007، 97) واته شعیرش بو خوی جۆریکه له وینهکیشان، بهلام نهک به رنگ، بهلکو به وشه جیهانه تاییهتهکهی بهرجهسته دهکات، بهم پیهش دهشی وینه وشهیهک بیت یاخود رستهیهکی لیکدراو بیت یان سهرجهمی شعیرهکه بو خوی بهشیوهی وینه نهجام درابیت. (جاحز) یش جهخت لهسهر پهیوهندی نیوان شاعر و وینه دهکاتهوه و بروای وایه شعیر وینهکیشان و دهلئیت: ((شاعر پیهسهسازییه و جۆریکه له چین و رهگهزیکه له وینهکیشان)) (جاحز، 1965، 132) لیرهدا گرنگی زیاتری وینهمان بو دهردهکویت له شاعردا، چونکه ((وینهی شعیر له پال زمان و ریتیم و بابهتدا بونیاتی هونهری شعیر پیکدههینیت)) (دلیر، 2002، 54)، باشترین وینه، ئهوه وینهیه، که ههست و سۆز و خورپه له دلی خوینهردا دهوروژینیت. ((وینهی هونهری پیکهاتهیهکی زمانیه بو وینهکیشانی واتای ژیری و سۆزی و خهیا لوی بو دروستکردنی پهیوهندی له نیوان دووشتدا که دمتوانریت بهگهلی شیواز وینه بکیشریت یا له ریگهی لیکچواندن یان بهرجهستهکردن یان به کس کردن)) (صالح، 1979، 31) خهیا گرنگییهکی زوری هیه له بهرجهستهکردنی جوانی وینهی هونهریدا و به گهورهترین هوکاری سهرکهوتنی هونهری دادهنریت

له شیعردا، چونکه ((وینەى هونەرى زمانى ئەندىشەىە هەموو ئەو دیار دەهەست پیکراو و هەستە دەروونى و بۆچوونە ئەندىشەىە بەرجەستەکراوانەوه دەگریتەوه، که بههوى زمانەوه بۆ خۆینەر و گوینگر ئەنجام دەدریت)) (دڵشاد، 1998، 47)، له‌لایەکی تریشەوه هەر زمانیکیش وینەى هونەرى لێدامالریت توانای دەربیرینی نامینیت، چونکه وینە شێوازیکی تایبەتمەندى بەکارهینانی زمانە و دەبیتە هوى پیکهینانی جوانى شیعەر، که به‌شێوازیکی نوێ گوزارشت له واتای شیعەرکه دهکەن، چونکه وینەى هونەرى ((شێوازیکی زمانى تایبەتمەندە، که بههویەوه به‌شێوازیکی نوێ و داھینراو وینای واتاکان دەکریت و دەبگۆریت بۆ وینەى بینراوى کارىگەر)) (بشرى، 1994، 3) هەندىجاریش وینە له ئەنجامى وەسفکردنەوه بەرجەستە دەبیت و گرنگیه‌که‌یشى له‌وه‌دایه که تەنیا بیرو بۆچوونى شاعیر ناخاتە روو، بەلکو ئاستى شارستانی سیمای سەردەمەکەش دەخاتە روو. بەم‌جۆرە دەتوانین بڵین وینەى هونەرى بریتیه لهو جوانکارىیانەى، که بههوى زیرەکی و خەیاڵفراوانى و تایبەتمەندى زمانى شاعیرەوه دروست دەبیت و شوینى خۆى له‌هزرىدا دەگریت و دەبیتە مایه‌ى جوانى و بەرزى و نەمەرى شیعەرکه.

تەوه‌رى دووهم: وینەى هونەرى و رهوانبىزى

وینەى هونەرى به‌چەندین شێوه پیکه‌هینریت، له‌رەخنەى کۆندا رهوانبىزى سەرچاوه‌ى سەرەکی پیکهینانى وینەى هونەریه، بەتایبەتى لیکچواندن و خواستن و درکه و وینەى هونەرى هاوواتای شێوه‌کانى رهوانبىزیه. رەخنەگران پێیان وایه بنه‌مای پیکهاتنى وینەى هونەرى ((هونەرەکانى رهوانبىزیه، ئەم راستیه‌ش بۆخۆى له‌لای سەرجه‌مى لیکۆلەر و رەخنەگرەکانەوه دەستنیشان کراوه و بەگشتیش ئەو بۆچوونەیان خستۆته بەر دەست که: لیکچواندن ئاسانترین جۆرى ئەو پیکهینەرە رهوانبىزیه‌یه که وینە بنیات دەنن، شاعیرش زیاتر سەر بەست دەبیت و مەودایه‌کی فراوانتریشى له‌بەردەمدا دەکریتەوه، هەرکاتى رووى لهو وینانه کرد، که رەگەزەکانیان له خواستن و خوازەوه وەر دەگرن)) (دڵشاد، 2007، 170) هەر بۆیه وینەى هونەرى له زانستى شێوازاناسى رۆژئاوادا پاشماوێه‌کی زانستى رهوانبىزیه، واتە ((رابەرانى ریبازى شیکردنەوه‌ى وینەى هونەرى زانستى رهوانبىزى ده‌کەنه پالشتى خۆیان)) (دڵشاد، 1998، 40)، هەر دەرباره‌ى وینە (سى دى لویس) دەلێت: ((وینەى شیعەرى له سادەترین واتایدا وینەیه به‌وشه، وەسف و خوازە و لیکچواندن وینە دروست دەکەن)) (سى دى لویس، 1982، 11). هەر وه‌ها به‌لای (کولریدج) وه ((شیعەر به‌بى خوازە قەبارەیه‌کی بى گیانه، چونکه وینەى خوازەبى به‌شیکه لهو وزمیه‌ى، که ژيان به شیعەر ده‌بخشیت)) (دیر الماک، 1982، 221).

هونەرەکانى رهوانبىزى بناغەى دروستکردنى وینەى هونەرىن، چونکه ((په‌کىک لهو مەرجانەى که هیز و توانا و گورى مانەوه، یا نەمەرى به شیعەر ده‌بخشێ رهوانبىزیه. سۆز و ئەندىشە‌کانى به وینەى جوان و رازاوه دەجولینى، وشه و کەرسه و چوارچێوه کۆنەکان تازه ده‌کاتەوه)) (عەبدوللا، 2004، 147)

به‌شيوه‌یه‌کی گشتی هونهره‌کانی ر‌هوانبیزی ر‌ه‌گیزی سهره‌کی به‌رهمه‌پنهری وینه‌ی هونهرین و شاعر جوانتر ده‌کهن و به‌هایه‌کی نیستاتیکی به‌رز و نهری پی‌ده‌به‌خشن.

ته‌وری سییه‌م: نیستاتیکی وینه‌ی هونهری

نیستاتیکی لهری‌گهی وینه و ئاواز و ر‌همزه‌وه هه‌ولی به‌دهست هینانی سیفته‌ته جوانه‌کان له نیو ده‌قی ئه‌ده‌بیدا ده‌دات. شاعیران و ئه‌دیبان گرن‌گیه‌کی زور به لایه‌نی جوانی و نیستاتیکی به‌رهمه‌کانیان ده‌دن ته‌نانت هه‌ند‌جار به‌رهمه‌کانیان له پیناو پینک‌ه‌ش کردنی باب‌ه‌تیکی پر له‌نیستاتیکی و جوانیه، چونکه ((له‌نیو دنیای هونهر و ئه‌ده‌بدا (نیستاتیکی - جوانیناسی) ئامانجی‌کی گه‌روه پیروزه. هه‌موو نووسه‌ریک به‌دوای جوانیدا ده‌گه‌ری و ده‌یدوزیت‌ه‌وه و لئی ورد ده‌بیت‌ه‌وه، جوانی جیهانی ده‌روه یان به واتایه‌کی دیکه به دوای جوانی و پیروزی وشه عه‌وداله و لهریک‌خستنی وشه‌کاندا جوانیه‌کی پتر و مه‌زنتر وه‌دی ده‌کات)) (شیرزاد، 2001، 125)، ده‌باره‌ی گرن‌گی و ر‌ولی وینه‌ی هونهری له دروستبوونی نیستاتیکی ده‌قدا (هاوژین سلپوه) ده‌ل‌یت: ((وینه ر‌ولی نیستاتیکی و جوانی به‌ده‌خشتیت، ده‌قی جوان و سهرنج راکتیش ئه‌وه ده‌قیه‌که وینه‌ی قشه‌نگ و دل‌گیری تیدانیت)) (هاوژین، 2009، 33) نه‌گه‌ری وینه‌ی هونهری به‌ته‌نیا لایه‌نی نیستاتیکی شاعر بیت ئه‌وا مانای به‌رته‌سکردنه‌وه‌ی مانای شاعر ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ((هه‌ندیک له ر‌مخه‌گران نیستاتیکی به‌لیک‌لینه‌وه‌ی وینه‌ی هونهری داده‌نین)) (ناسو، 2007، 10) هه‌ر ده‌باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان وینه و نیستاتیکی (کر‌وچ‌ی) ده‌ل‌یت: ((جوانی پیکه‌ینانی عه‌قی وینه‌یه‌ک یان زنجیره وینه‌یه‌که، که جه‌وه‌ری شته سهرنجدراوه‌کان بگرتیت، کر‌وچ‌ی جوانی ده‌به‌سیت‌ه‌وه به‌و شت‌وازه ده‌برینه‌ی، که هونهرمه‌ند ده‌ری ده‌بریت له ئه‌نجامی سهرنجدان له جه‌وه‌ری شته‌کان، هه‌روه‌ها پروای وایه سازکردنی جوانی پیکه‌اتوه له عاتیفه و وینه)) (که‌مال، 2005، 109) هه‌ر بویه ده‌توانین بل‌ین: نیستاتیکی و وینه‌ی هونهری په‌یوه‌ندی به‌یه‌که‌وه هه‌یه و شاعیر لهری‌گهی وینه‌ی هونهریه‌وه هه‌ولی به‌رجه‌سته‌کردنی جوانی و نیستاتیکی ده‌دات.

به‌شی دووه‌م: نیستاتیکی وینه‌ی هونهری له شاعیری شاعیر♦ دا :

وینه‌ی هونهری گرن‌گیه‌کی تاییه‌تی لای شاعیر هه‌یه و به‌شيوه‌یه‌کی هونهریانه ده‌قه شاعیریه‌کانی پین بنیات ناوه، شاعیر به‌قه‌له‌مه‌که‌ی گه‌لیک تابلوی هونهری جوان و رازاوه‌ی کیشاوه، که تاییه‌تمه‌ندی شاعیریان پیوه دیاره. وینه هونهریه‌کانی شاعیر؛ ته‌نها وینه نین و به‌س، به‌ل‌کو گوزارشتیکی راسته‌قینه‌ی بارود‌وخی ژیانی کومه‌لایه‌تی و لایه‌نی ده‌روونی شاعیرن، هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوه شاعره‌کانی نیستاتیکی به‌رز و ناوازه له‌خو بگرن. لیرمه‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین له سی ره‌ه‌ندی (ره‌شبینی و خو‌شه‌ویستی و سروشت) هه‌ تاووتوبی وینه هونهریه‌کانی ناو شاعره‌کانی شاعیر بکه‌ین، چونکه ئه‌م ره‌ه‌ندانه ناوه‌وکی زورترین شاعره‌کانی شاعیریان پیکه‌یناوه.

فه‌قی قادری هه‌مه‌وه‌ند: ناوی عه‌بدلقادری کوری ره‌سولی کوری جوام‌پره. له عه‌شیره‌قی هه‌مه‌وه‌ند و تیره‌ی (به‌گزاره) به‌له‌سالی ♦ (۱۲۴۷ک) له ناوچه‌ی بازبان له ده‌یک بووه و له‌سالی (۱۳۰۸ک) له شاری (بنغازی) له لیبیا کوی دوای کردوه.

تهوهری یه کهم: وینهی رهشبینی

رهشبینی تیروانینی نهرینییانهیه بو ژیان و بوون، مروّف له کومه لگه دهوروبهری بیئومید دهبیت و هسردم چاوه رپی خراپ و خراپتر دهکات، نهم تیروانینهش بههوی بارودوخی ژیانی کومه لایهتی و نابووری و سیاسی و ... هتد دروست دهبیت. ((رهشبینی پیشبینی کردنی نهرینییانهی رووداوه کانی داهاتووه، که وا له تاک دهکات چاوه پروانی روودانی خراپتر و پیشبینی شهر و شکستهینان و بیئومیدی بکات و تارادهیهکی زور؛ جگه لهم شتانه چاوه پروانی هیچی تر ناکات)) (بدر محمد الانصاری، ۱۹۹۸، ۱۶). فهقی قادری ههمهوند له ژیانیدا بارودوخی ناخوشی زور بینیه، چونکه شاعیر له سهردهمیکدا ژیاوه دهولتهی عوسمانی دژ به میرنشینه کوردییهکان له جهنگدا بووه و ههولی لهناوبردنیانی داوه، دهسه لاتدارانی عوسمانی به توندترین شیوه خهکی کوردستانیان دهچهوساندهوه، بهتاییهتی نهوانهی دژایهتییان دهکردن، عهشیرهتی ههمهوند زور بهتوندی دژی نهم داگیرکهره وهستایهوه و کهوته بهربهرهکانی کردنی، بهو هویهوه تووشی بارودوخیکی ناخوش و نازاروی بوون و چهندن نههامتییان بهسهردا هات، بهشیکیان راوه دوونران و بهشیکیان زیندانی کران بهشیکیشان بو ولاتی لیبیا راگویزران، که شاعیر ههم زیندانی کرا و ههمیش یهکیک بو له راگویزراوان، نهم بارودوخش کاریگهری لهسهر شاعرهکانی داناوه و بوونهته ههویی چهندن شاعیری شاعیر، که شاعیری رهشبینین، وینهی هونهریهکانی نهم شاعرانه پرن له خهم و خهفت و رهشبینی. نهم وینانه سوژی خهماوییان پیدا چورینراوته دهروونهوه، ههنديک لهم وینانه له نهجامی چرکردنهوی پهیهندی نیوان نهو دانه شاعرییانهی که وینهکهی لیپیکهاتووه، زمانه شاعریهکهشی چرتر و خهستتر کردووهتهوه، نهمجوره چرکردنهوی وینهکانیش له ناکامی خهستی ههست و سوژی بهکولی دهروونی شاعیرهوه بووه، بنیاتناتی نهم وینانهش وهک له شاعیری (بار دوم سه شنبه گفته) که شاعیر سوژی ههچووی خوی له ریگهی چهن وینهیهکی هونهریهوه بهرجهسته دهکات و لهم شهوهدا بووته دیلی نازار و خهم و له ریگهی هونهری لیکچواندنهوه نازار و مهینهتیهکانی ژیانی بهرجهسته کردووه، بهجوریک وینهی دهکات که خهم و نازار بوونهته پاشا و نهمیری دلّی و ناسودهی بههوی شیوهن گیران و زنجیرکرانهوه، شاعیر دهلّیت:

نهمسیرهن نهمشهو .. نهمسیرهن نهمشهو..

جهستم نههیجران نهمسیرهن نهمشهو ..

غهم نهتهخت دلّ نهمسیرهن نهمشهو..

شادیم نهشیوهن زنجیرهن نهمشهو..

نهملهم له جهستم وهزیرهن نهمشهو..

ههستم له مهقام تهصویرهن نهمشهو.. (فهقی قادر، 1980، 695)

چری و خستی ئەم شیعره و بەرجهستهکردنی نازار و مەینەتی و نەهامەتیەکانی ژیانی بەو رادەییە کەلە ویناکردنی هەردوو وشە (خەم و نازار) کە بە سەرۆر و دەسەلاتدار لە جەستەیدا بیانینی، رامانیکێ پر لە خەم و نازارە و جوانییەکی ناوازی بە شیعەرە کە بەخشێوە، چونکە زیندوویی و ژیانی پێ بەخشێوە. دیارە ئەم چەشنە بەرجهستهکردنە (خەم، ئەلەم) و بەخشینی کەستی مەروەف پێیان، بەهۆی خواستەوه ئەنجام دراوه، کە (خەم و ئەلەم) لێچوون و مەروەف لەو چوووە و رووی لێکچوونی دەسەلات داری (وەزیر، ئەمیرە) و زالبوونە بەسەر جەستە دا، هەروەها وینە هونەری (شادیش) لە رێگە هونەری خوازووە بنیات نراوه، کە زنجیرکردن سێفەتی تەنکی بەرجهستهیه و خواستراوه بۆ وشە (شادی) کە وشەیهکی واتاییە و بەگشتی وینەیهکی هونەری بەرزیان پیکهیناوه.

شاعیر لە شیعریکی تردا دەلێت:

بەیتولئەحزانم بەیتولئەحزانم

هەر من موقەیەد بەیتولئەحزانم

هەر من یەعقوب و اردهست هیجرانم

هەر من جەکردار ویم پەشیمانم

هەر من مەست دەرد هەر من حەزینم

هەر من بەستەیی بەند زار و زەمینم (فەقی قادر، 1980، ٦٦٤)

شاعیر لەم شیعەرەدا بەس لە نەهامەتیەکانی خۆی دەکات و بەچەند وینەیهکی هونەری رادەیی نازارەکانی دەخاتەرۆو، خۆی بە هاوشیوەی (یەعقوب) پیغمبەر دادەنێ کەلە مائی خەمەکاندا دەژی و تەنها ئەمیش بە ناچاری پەیوەست کراوه بەم شوێنەوه، شاعیر ((ئاواری دەستی زۆردارانێ عوسمانییە، یان وەک یوسف لە چالی زینداندا... لە ناوخی ئەم چامەیدا ئەترازیتە باسی کەچ بەختی و ئاھو نزولەیی خۆیەوه و خوازیری رزگاربوونە)) (کەساس، ٢٠٠٨، ١٦٩) بەجۆریک تووشی نازار و مەینەتی بوو، کە مەست بوو بەم نازارانە، و بەندی زیندان و شیوەن و گریانە، ئەم وینە هونەرییە (هەر من مەست دەرد هەر من حەزینم) لە لوتکەیی جوانیدا، چونکە هەمیشە مەست بوون بۆ چیژ و خووشی بەکار دێت، کەچی شاعیر پێچەوانەیی کردووەتەوه و بۆ ناخووشی و نازارکێشان بەکاری هیناوه.

هەروەها شاعیر لە وینەیهکی تردا باس لە نیش و نازار و ستمی رۆژگار دەکات، کە چون دەسەوستانە بەرامبەر بە هەموو نادادییەکانی رۆژگار بەرامبەر شاعیر و وەک بەلندەیهکی بەلشکاو ناتوانیت خۆی رزگار بکات لەم نازار و برینە، کە لە رووی جەستەیی و دەروونییەوه تێی کەوتوو، شاعیر دەلێت:

هەرمن چون شهه‌باز شکسته بآلم

هەرمن تهن مه‌جرووح، دهر وون زوخالم

یه‌نالهی منهن چون زهنگ مه‌دۆ دهنگ

یه دوود منهن دنیا کهر دهن زهنگ (فهقی قادر، 1980، 722)

لیره‌دا وینه هونه‌ریه‌کان ئهو راستیه‌ی روونده‌کهنه‌وه، که زمانی راست‌گۆیانه‌ی ئهو سۆزه به‌تینه و هه‌لچوونه دهر وونیه‌ی شاعیر، که ورورژاندویه‌تی و ئهن‌دیشه‌ی داهینه‌رانه‌ی نووسهر چرۆی کردووه و وینه‌کانی پئی بنیات ناوه و سۆزه‌که‌ی له‌ریگه‌ی چه‌پکینک وینه‌وی هونه‌ریه‌وه گواستۆته‌وه بۆ خوینهر، وینه‌کانیش له‌ریگه‌ی هونه‌ری لیکچواندنه‌وه دروستکراوه به‌وه‌ی خۆی چواندوه به‌بآنده‌ی (شاباز) واته شاعیر چوینراوه و بآنده‌ی شه‌ه‌باز پئچوینراوه و چون ئامرازی لیکچواندنه و رووی لیکچوونیش نه‌بوونی بآله بۆ بۆ فرین و دهر باز نه‌بوونه له‌و دۆخه، هه‌روه‌ها نآله‌ی چواندوه به‌زهنگ و ئاهو هه‌ناسه‌ساردی چواندوه به‌دووکهل، که دنیا تاریک ده‌کات.

شاعیر له‌ وینه‌یه‌کی دیکه‌دا گله‌یی له‌ رۆژگار ده‌کات، که چه‌رخ‌ی گهر دوون و رۆژگار پئچه‌وانه‌ی به‌ختی ئهم هه‌لسوراوه و به‌خت یاوه‌ری نیبه و گه‌شی ئه‌ستیره‌ی چانسی پئچه‌وانه کردۆته‌وه، ئه‌گهر چی ئهم وینه‌یه له‌ زۆر شیعری دیکه به‌رچاو ده‌که‌ویت، به‌لام ئه‌وه‌ی وای کردووه وه‌ک وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوان دهر بکه‌ویت به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (چه‌واشه‌کردنه) له‌گه‌ل ئه‌ستیره‌ی به‌خت دا، که ئهم جۆره له‌ به‌کاره‌ینانی وشه و لیکدانی ئهم دووشه‌یه به‌یه‌که‌وه زۆر که‌مه، لیره‌دا به‌خت چوینراوه، ئه‌ستیره پئچوینراوه و رووی لیکچوونیش گه‌شی و دره‌وشانه‌ویه، که به‌مجۆره گوزارشتی لیده‌کات:

ناگا چه‌رخ‌ی وه‌رد گهر دوون ئه‌وقات

چه‌واشه‌ کهر د به‌خت سه‌هه‌یلی صیفات (فهقی قادر، 1980، 715)

یاخود له‌ وینه‌یه‌کی دیکه‌دا، که له‌ ریگه‌ی هونه‌ری خواستنه‌وه بنیات نراوه، وشه‌ی (ته‌م) له‌ که‌شیکه‌ی سه‌ختی زستانه‌وه خواستراوه بۆ باری دهر وونی نووسهر و وینه‌ی باری دهر وونی خۆی ده‌کات، که له‌ باریکی دهر وونی ناجیگیر و ئالۆزدايه، کاتیک له‌ خه‌یالی نازیزه‌که‌یدا نوقم و ناوئینه ده‌بیت و ئاره‌زووی نوئ ده‌بینه‌وه بۆ دیداری نازیزه‌که‌ی، هه‌روه‌ها وشه‌ی (به‌ند) که بۆ به‌ستنی شتیکی به‌رجه‌سته به‌کار دیت خواستراوه بۆ خه‌یال، که وشه‌یه‌کی مه‌عنه‌ویه به‌وه‌ی که به‌رده‌وام خه‌یالی به‌ستراوه به‌ نازیزه‌وه، واته به‌رده‌وام به‌خه‌یال له‌گه‌ل‌ئیدایه، وه‌ک ده‌لئیت:

چه‌رگ زوخالی کهر د، دهر وونم وه‌ته‌م

تاسه‌ی ئاره‌زوو تازه بی ده‌م ده‌م

خه‌یالم ههر به‌ند جه‌لات به‌ستنه‌ کۆ

و هفتەن فانی بام جە خەيال تو (فهقی قادر، 1980، 704)

هەر ئەم هونەرکارییهش وایکردوو ئەم شیعەرە خاوەن جوانییەکی بەرز بیت و چێژ بە پەياموەرگر بێخەشیت، لێرەشەو کاتیک لەبەر هەمەکانی شاعیر دەروانین و بەدوای ئەو پەيوەندییە رەوانیژییە نوێیانەدا دەگەڕێن، کە وینە هونەراییەکانی پێ بنیات ناو، دەگەینە ئەو راستییەکی کە شاعیر لە زۆر شوێندا داھینەرانی مامەڵە لەگەڵ وینەکاندا کردوو و زۆر هۆشماندانە مەودای فراوانی لەبەردەم پیکهینانیاندا کردووەتەو و بۆ گەیانندی پەيام و گواستەوێ ئەزمونە شیعرییەکی بۆ پەياموەرگر بە شێوەیەکی جوان و رازاوە وینەکی هونەری بەر هەمیناوە، بۆ نمونە دەئیت:

زەمزمەمی شەوقم دەروون شکاوا

کولاه فەخرم سەر نە ئەوج ساوا

خاس خەيالئۆن بە دل بەردنی

تەدبیر نەجات پەیی ویت کەردنی(فهقی قادر، 1980، 727)

لەم دێراندا کە دەقیکی عیرفانییە و شاعیر شانازی بە تۆبە و گەرانەوێ بۆ لای خوا دەکات، لە هەمان کاتدا هەژان و شەوقی دنیایی و خۆشییەکانی دنیای لەناخەو نەماوە، ئەمەش هەر لەئەنجامی گەرانەوێ بۆ پەرسنتشە، چونکە خەيالئۆن بەرەو دین وەرگیراوە و ئەمەش رینگە نەجاتە بۆی، لێرەدا شاعیر کۆمەلێک وینەکی هونەری نوێی لە رینگەکی هونەری رەوانیژییە بنیات ناو، بەوێ و شەیی شکاوی بۆ دەروون بەکار هیناوە، ئەمەش تارادەیک بەکار هینانیک نوێیە لە شیعری کوردیدا، چونکە شکان زیاتر بۆ شتی بەرجەستە و بەتایبەت شتی رەق بەکار دیت، لە کاتیکدا دەروون و شەییەکی واتایی و نەک تەنیا توانای شکانی نییە، بەلکو ناشیبری، هەروەها شەوقیشی(خۆشییەکانی) چواندوو بە هەژانیک یان هەلچوونیک کە کوتایی هاتیت، جگە لەوێ نووسەر فەخر و شانازی بە کلاویک چواندوو و ناشکرایشە کلاو لەسەر سەر دادەنریت، بەلام ئەم کلاوی فەخرە شاعیر لە ئاسماندا بەهۆی ئەوێ ئەو رینگەیی ئەو هەلیژاردوو رینگەیی دەرووستە و دەیگەینیت بە شوینیک کە ئیتر خەم و نازار و ناخۆشییەکانی کوتایی دین.

شاعیر لەگەڵ ئەو هەموو ناویمیدی و گلەییەکی لە رۆژگار و بەختی خۆی کە زۆرێک لە شیعەرەکانی داگیرکردوو، بەلام هەندیک دەق بەرچاو دەکەوێت کە تیایدا هیوا و ورە بەر نادات و جۆرێک لە گەشبینی بە ژیان هەیی، کە هەر بەردەوام دەبیت بۆیە ئەم ساردی و گەرمییە رۆژگار کار ناکاتە سەری، ئەمەش لەمیانەکی بەکار هینانی دیاردەکانی سروشت وەک کۆمەلە کەرستەکی هونەری و لە رینگای بنەما و بنەرەتیک رەوانیژییەو کە خواستە، بنیاتی گەلی ئەزمونە شیعری داناو و بیرو سۆزی شیعەرەکانی گەیاندوووەتە خوینەر، هەروەک لەم شیعەرەدا (هەناسە سارد) کە سیفەتی مەرقە و واتای جۆرێک لە رەنج بە باچوونە، خواستراوە بۆ (با) و بەهیزی ئەم بایەش بە جۆرێک کار دەکاتە سەر رینگای کاکیشان (کۆمەلێک ئەستیرەن لە ئاسمان) واتە نازارەکانی هیندە

زۆره ئاھى ساردى دەگاتە ئاسمان، ھەروەھا لە نىۋەى دواتر نووسەر دەئىت كەمن بەرگەى بەفرم گرتىت، ئىتر (زەمھەرىر) كە پلەى بەستەلەكى جەھەنمە لەو دىنيا كارى تىناكات، واتە لەرگەى ئەم وىنانەى كە بە خواستن بنىات نراون نووسەر دەئىت باكم بە سەرما و گەرمای رۆژگار نىبە و كار ناكاتە سەر منى عاشق و نابىتە ھۆى رەشپىنى و چۆك دادانم، بۆيە دەئىت:

سەردى ھەناسەى بادل سەر كۆھان

تەئىر دا نە خەگ گوررەى كاكەشان

جە شەرارەى بەرف كوررەى زەمھەرىر

نەمەند جەنالەى عاشقان تەئىر (فەقى قادر، 1980، 718)

دەتوانىن بلىن شاعىر بەشپوھەىكى زۆر سەركەوتوانە نازارەكانى و نارەھەتى و نەھامەتپەكانى خۆى بۆ كوردووين بە شىعر و بە چەندىن وىنەى ھونەرى بەرز و جوان گوزارشتى لى كوردوون.

تەوھرى دووھم: وىنەى خۆشەويستى

خۆشەويستى ھەويى ژيانە. غەرىزەپەكى سىروشتى مرۆفە. مرۆف پىويستى بە خۆشەويستى و خۆشەويست ھەيە، بەتابەتى خۆشەويستى رەگەزى ئىر بۆ مى و بە پىچەوانەشەوھ. خۆشەويستى بالاترىن چىژ و خۆشى و جوانى ژيانە و مرۆف زۆرتىر قوربانى لە پىناودا داوھ. خۆشەويستى يار سىمايەكە لە سىماكانى شىعرى شاعىر، كە بوو تە ھۆى بنىاتنانى چەندىن وىنەى ھونەرى پىر لە جوانى و ئىستاتىكا لە شىعرەكانىدا، ھەر ئەم خۆشەويستى شاعىر بۆ يارەكەى چەند ھەنگاۋىكى تىر لەبوارى داھىنانى وىنەى ھونەرىدا پىھەلدەئىت و بەرەو چىرەدەوھى وىنەى ھونەرى ئاراستەى دەكات لەپىناو گەياندنى ناوەرۆكى خۆشەويستى، ھەنگاۋىكى لەو ھەنگاۋانەى شاعىر، وەسفىرەدنىكى ورد و جوانى يارەكەيتى، كە بەمچۆرە باسى دەكات و دەئىت:

فەم خونچەى نەورەس، لەبان ئەھمەرى

دەم تەنگ و ، دەنگ نەرم، رازان شەكەرى

لەعل لەب مەملووى دەواى دل بەخشەن

ئاو فەم چون شەھد شاران مەزەشەن (فەقى قادر، 1980، 711)

بەسەيرەدنىكى وردى ئەم شىعرە دەگەينە ئەوھى چەپكىك وىنەى ھونەرى ناوازەى تىدادايە، كە لە رىگەى ھونەرى لىكچواندن بنىاتى ناوھ، بەوھى دەم چوئىراوھ بە دەنووكى نەورەس، كە ئەوھش بە خونچەى گول، رووى لىكچوون بچووكى و گەشى و نەپشكوتوويى، لىوئىش بە لەعل چوئىراوھ،

که بهر دیکي سور و گرانبه‌هایه، هر ودها ناوی دهمیش چوینراوه به مهزه له رووی تام و چیر و مهستوبونهوه، به‌مهش وینه‌یه‌کی جوانی پیکه‌یناوه، که به‌مجوره‌یه: دهمی یار کهم وهکو دهنووی نهورس سووره، سووریکي ودها که ده‌لئی بهردی له‌عه و به‌بینینی دل ناسوده ده‌بیت، له‌گهل نه‌مه‌شدا نهم دهمه زور بچووک و ته‌نگه و نهو و شانه‌ی له‌م دهمه‌وه دهر دهمچن زور ناسک و به‌سوزن و گف‌تولفتیشی زور شیرینه و ناوی دهمیشی وهکو مهزه به چیر و به له‌زته.

شاعیر له هه‌ندئ وینه‌دا (یار) ی به‌شیه‌یه‌کی جیاواز بینیه، که پروالته‌ی چواندوه به مانگیک که له جه‌نگدایه له‌گهل ههمو تیشکه‌کانی خور و ده‌یه‌ویت نهم جوانتر دهر که‌ویت، وهک له‌م شیعره‌دا ده‌لئیت:

پیشانی‌ش شیوه‌ی قه‌مه‌ر نه‌قاف دا

چه‌نی شه‌وق شه‌مس ها نه مه‌صافدا

قه‌ترانی قه‌وسه‌ین په‌ی جه‌نگ ته‌ناف دا

موژهی شیوه‌ی تیر میر سه‌ییاف دا (فه‌قی قادر، 1980، 690)

لیره‌دا شاعیر چه‌ند وینه‌یه‌کی هونه‌ری له وه‌سفی یار که‌یدا به‌رجه‌سته‌کردوه، پرووخساری یار چوینراوه به مانگ له‌رووی گه‌شیی و جوانیه‌وه، که له جه‌نگدایه له‌گهل تیشکه‌کانی خوردا، بروی چواندوه به تالی جه‌نگ، که یه‌کیکه له نامیره مؤسقی‌یه‌کان و له‌رووی باریکی و ناسکیه‌وه، برژانگی‌شی به تیری میریک چواندوه که له‌کاتی راوکردندا به‌کاری ده‌هینیت له‌رووی پیکانی دلییه‌وه. ههمو نه‌مانه‌ش به‌یه‌که‌وه وینه‌یه‌کی جوانیان دروست‌کردوه، که یاره‌که‌ی چه‌ند جوان و نازداره و چون شاعیری گیروده‌ی خوی کردوه. هر ودها له‌هه‌ندیک وینه‌ی تردا پرچی خوشه‌ویسته‌که‌ی چواندوه به پرژین و قه‌لایه‌کی زیندوو بو بالای یار، به‌مه‌ش توانیویتی وینه‌یه‌کی هونه‌ری نوی به‌رجه‌سته بکات، چونکه شاعیرانی تر له شیعره‌کانی‌ندا پرچی یاریان زیاتر بو پرژینی رووخسار به‌کار هیناوه، نه‌ک بو وه‌سفی بالا به‌گشتی، جگه له‌وه‌ی بالاش چوینراوه به شمشال له رووی ریکی و به‌ری و باریکی و جوانیه‌وه، وهک ده‌لئیت:

میسک دا نه گیسووی قه‌طرائی قه‌تال دا ..

حه‌ی ناسا حه‌سار بالای شمشال دا .. (فه‌قی قادر، 1980، 736)

واته نهو بونه خوشه میسک ناسایه‌ی که یار له پرچی ره‌شی خوی داوه، بووه به بکوژی نهم، چونکه وهک پرژینیک ده‌وری بالای شمشال ناسای یاری گرتووه و ناهیلئیت نهم بیبینی. یاخود له وینه‌یه‌کی تردا شاعیر توانیویته‌ی وشه به مانایه‌کی زور جیاواتر له مانا باوه‌کان به‌کار به‌هینیت وینه‌یه‌کی جوان و جیاواز دروست‌بکات، که که‌متر لای شاعیرانی تر به‌دی ده‌کرئیت، وهک ده‌لئیت:

گهردن میل یه‌خ به‌سته‌ی که‌مه‌ری

زمنه خ عطر ئاميز بادهی كهوئهری (فهقی قادر، 1980، 711)

گهردنی سپی و دریز وابهستهی كهمهری، چهناگهی بون خوشی وهك باده(خواردنهوهی ئاو)ی كهوسهر وایه له بههشتدا، لیرهدا گهردنی چوواندوه به میل، كه گهردن چوینراوه و میل پی چوینراوه و دریزی رووی لیکچوونه، ئهم جوړه لیکچوواندنه بهكار هینانی وشه(میل) پیشتر له شیعردا زور دهگمن بهكار هاتووه، ههروهها له نیوهی دواتردا بونخوشی بو چهناگه بهكار هیناوه، كه پیشتر بونخوشی زیاتر بو پرچ بهكار هاتووه له شیعردا نهك بو چهناگه، له لایهکی ترهوه جوړی لیکچوواندنهكه زور تاییهته بهوهی دوو ههستی جیاوازی بهكار هیناوه (زمنه خ عطر ئاميز) وینهیهکی بینینه، چواندوویهتی به (بادهی كهوسهر) وینهیهکی تام كردنه، ئهم جوړه بهراوردكردنهش زور كه بهكار هاتووه له شیعردا، كه چوینراو و پیچوینراو سهر به دوو ههستی جیاوازی مروّف بن، ههر ئهمهش وایكردووه شیعرهكه جوان بییت و له ئاستیکی بهرزی هونهریدا بییت.

شاعیر له شیعریکی دیکهدا زور به شیوهیهکی هونهریانه وینهیهکی ئیستاتیکی بهرجهستهکردووه، بهوهی لئوی یاری به وشه(ی قاقم) چواندووه كه به واتای بهرگی فهرو دیت یان بهرگیکی زور نهرم، واته لئو چوینراوه، بهرگی نهرم پیچوینراوه و رووی لیکچون نهرمییه، ئهم جوړه چواندنه جیاوازه وای كردووه، كه وینهیهکی هونهری تهواو جیاواز و ئیستاتیکی له دیره شیعریكدا بهرجهسته بییت، چونكه له شیعری كوردیدا، كه باس له لئوی یار بكریت زیاتر باسی رهنگی سورو ئالی یان تام و چیژی، یاخود بچووی دم كراوه، له لایهکی دیکهوه ههر لئوی چواندووه بهگولی زه عفران له تازه و گهشیدا، ههوهها چواندوویهتی به یاقوت له سوری دا، به لام ئهوهی وای كردووه وینهیهکی جیاوازر دهر كهوئیت، چواندنی یهكهمه، وهك دهلیت:

لئو پهری قاقم تازهی گول زه عفر

شیرین تهر جه شهوق یاقووت ئهمهری (فهقی قادر، 1980، 747)

شاعیر له ههنديك وینهدا ئهگهرچی وشهکانی نویش نه بییت، به لام جوړی دروستكردنی پهپوهندی له نیوان وشهکاندا وای كردووه وینهیهکی نوئ دروست بكات. شاعیر لهم وینهیهدا لیکچواندیکی جوانی دروستكردووه له نیوان ساقی و شهه دا، به لام جوانی وینهكه و هونهری وینهكه زیاتر له بهكار هینانی وشه(جیلوهی جهمال) دایه، كه به واتای دهر كهوئتی جوانی دیت و بو ساقی بهكار یهیناوه كاتیک كه دهر ده كهوئیت و ئهو جوانییهی ئهینوینی هاوشیوهی جوانی دهر كهوئتی شهه، ئهمهش جوړیک له ئیستاتیكای شیعری به وینهكه بهخشیوه، چونكه جوړی پهپوهندی نیوان ساقی و جوانی و بهراوردكردنی به شهه، جوانی وینهكه دهر ده خات، وهك دهلیت:

ساقی فیدات بام نهپهردهی سی یهم

جیلوهی جهمالت بنمانه چون شهه (فهقی قادر، 1980، 182)

بیگومان ماملهکردن لهگه‌ل دیاردهکانی سروشت و بهخشینی سیمای مرۆفانه پیمان وهک ئهوهی ئهوانیش مرۆف بن و دواندنیا و رازو نیاز لهگه‌ل کههستهکانی سروشت بو خۆی لهناکامی سۆزیکه بهکۆلی شاعیرهوه بووه، ئهم دیاردهیه یهکیکه له سیمای دیاردهکانی شیعری لای شاعیر، بهشیکه وینهکانی بههۆی ئهم به مرۆف کردنه‌ی کههستهکانی سروشتهوه بنیات ناوه، وهک لهم شیعره‌دا دهردهکهوت، که (بای شه‌مال) وهک یهکیک له رهگزمه‌کانی سروشتی بیگیان، شاعیر سیفته‌ی مرۆف بوونی پینه‌خشیهوه، که وهک مرۆفیک دهردهکهوت و شاعیر داوای لندهکات که شوین به شوین بگه‌ری تا دهگاته مه‌نزلی یار و دواتر سه‌به‌ی تا نیوهرۆ چاوه‌روانی بای شه‌مال دهکات تا هه‌وآلی یاری بو به‌پنینه‌وه، چونکه بای شه‌مال سه‌ر له‌به‌یانیا هه‌لدهکات به‌تایه‌ت له وهرزی هاویندا، وهک ده‌لنیت:

شه‌مال شهب گه‌ردیت په‌ی من کهه نه‌کار

مه‌نزله وه مه‌نزله تا مه‌نزله‌گای یار

مه‌شی و مه‌و یه‌ریت بیر دما‌ت بو

چه‌مه‌رای راتم شه‌وان تا وه ره‌و

به‌و نه‌سیمه‌ی ره‌وح هه‌نگاو وروود (فه‌قی قادر، 1980، 698)

به‌که‌میک لێوردبوونه‌وه ده‌بینین که خواستن له نیوان مرۆف و بادا کراوه به‌وه‌ی سیفته‌ی رۆشتن و چاوه‌روانی له مرۆفه‌وه خواستراوه بو با و دواتر هه‌ر به‌و چاوه‌روانییه‌وه له با، که شاعیر به‌نه‌سیمه‌ی رووحیه‌ی ناوی بردوه، چونکه بای نه‌سیمه‌ی بایه‌کی نه‌رم و فینکه له به‌ره‌به‌یانیکه زوودا هه‌لدهکات و شاعیر شه‌وی به‌بیداری به‌ریکردوه تاوه‌کو بگات به‌و کاته‌ی به‌یانی تا‌کو بای شه‌مال هه‌وآلی یاری بو بپنینه‌ت.

شاعیر جگه له‌و وینه هونه‌ریانه‌ی که له‌ریگه‌ی هه‌سته‌ی بینینه‌وه بو وه‌سفی رووخساری یار بنیاتی ناون، وینه هونه‌ری بو لایه‌نی دهررونی و رووحی یاریش داناوه، بو‌نمونه خو‌شه‌ویسته‌ی بو یاره‌که‌ی وای لیکردوه که گه‌یشتن به یاره‌که‌ی به‌گه‌یشتن به‌هه‌شت وینا بکات، کاتیک ده‌لنیت:

به‌هه‌شت وه‌صلش مه‌راق که‌رد شه‌ددا

مه‌وت مه‌راق که‌رد نه‌ قاپیه‌ی موراد (فه‌قی قادر، 1980، 184)

واته به‌هه‌شت بوو بو من گه‌ر به‌یه‌ک بگه‌یشتی‌نايه، به‌لام کاتیک مه‌رگ ریگره له‌گه‌یشتن به‌م ئاواته‌م، ئه‌مه‌ش خه‌م و ئازاریکی زوره، لێره‌دا وینه‌کان له‌ ریگه‌ی هونه‌ری خوازه‌وه بنیات نراون و هه‌ردوو وشه‌ی (به‌هه‌شت، قاپیه‌ی) خواستراون بو به‌یه‌که‌گه‌یشتن و ئاره‌زوو. وشه‌ی (قاپیه‌ی) له‌ شتیکی مادیه‌یه‌وه خواستراوه بو ئاره‌زوو، که وشه‌یه‌کی واتای نه‌بینراوه، له‌هه‌مانکاتشدا دوورکه‌وتنه‌وه و کۆچی یار وهک درک به‌ دلیدا ده‌چه‌قی و ئازاری ده‌دات و به‌رده‌وام چاوه‌ لهرینه‌ بو گه‌رانه‌وه‌ی

یار مکه‌ی، ئەم بیرەش لە ڕیگە‌ی کۆمەڵێک وینە‌ی ھونەر بێھوہ بەر جەستە دەکات، کە بە ھونەرەکانی ڕەوانبێژی دروستی کردوون، شاعیر دەلێت:

تاکە‌ی دل بە خار میحنەتان ئێشو

قامەت تاکە‌ی بار خەجەتان کیشو

شەناوەرێی بەحر ھیجرانان تاکە‌ی

دیدی ئینتظار نیگەران تا کە‌ی (فەقی قادر، 1980، 698)

شاعیر لێرەدا کۆچی یاری چواندووہ بەو شتە‌ی کە بەسەر ئاوہوہ دەروات (کۆچ) چوینراوہ، ئەو شتە‌ی بەسەر ئاوہوہیہ پێچوینراوہ، ڕووی لیکچوون بەردەوام بوونە لە ڕۆبشتن، ھەر وہا دلێش چوینراوہ بە ئەندامێکی تری جەستە کەلە دیوی دەر موہ دایە و درک توانا پێدا چوونی ھەمیہ، ئەندامانی دیوی دەر موہی جەستە پێچوینراوہ، ڕووی لیکچوون پێداچوونی درک و نازار دانە، ھەموو ئەم وینانەش قولی ئەو نازارە دەر وونییە دەخاتەر و کە شاعیر بەھۆی دابرا و دوورکەوتنەوہی لە یار تووشی بووہ.

شاعیر لەو شیعرا نەیدا کە لە خۆشەویستی یار دەدوێت وینەگەلی جوانی بەر ھەم ھیناوہ، کە گوزارشت لە ھەست و سۆزێکی قول و عیشقیکی راستەقینە‌ی شاعیر دەکەن بەرامبەر بە خۆشەویستەکە‌ی و بەشێکی زۆری ئەم وینانەش لە ڕیگە‌ی وینە‌ی ھەستی بێنێھوہیہ، شاعیر گرنگییەکی زۆری بە وینە‌ی ھەستی بێنێ داوہ و بە پێشەنگی وینە ھونەر یەکانی ناو شیعراکانی شاعیر دێت.

تەوہری سێیەم: وینە‌ی سروشت

سروشت بە درێژایی میژوو بنەمایەکی سەرەکی داھینانی جوانییە لای شاعیران. ھەمیشە شاعیران ئیلاھامیان لە سروشت و دیاردەکانی وەرگرتووہ و داھینانیان پێ ئەنجام داوہ، ئەمەش لەبەئەوہی شاعیر پەھوہندییەکی راستەو خۆی لەگەڵ سروشتدا ھەمیہ و جوانی و رازاوہیی سروشت دەبێتە ھاندەری ئەفراندن. ((ھەر لە سەرەتاوہ، لەو کاتەوہ ئەدەب بە شاعر و پەخشانییەوہ بووہتە دەر بیری ھەست و بیری مرۆف، سروشت کۆلەکەبەک بووہ لە کۆلەکەکانی ئەدەب و بە چەشنێکی ھەمەرەنگ کاری کردۆتە سەر ئەدەب و سوودی بوی بووہ، یا ئەدەب بووہ بە نەخشینیەری جوانی و دیمەن و بەھای سروشت)) (فازیل مەجید مەحمود، ۲۰۰۷، ۱۶-۱۷)

سروشت و گرنگیدان بە سروشت یەکیکی ترە لە سیماکانی شیعری فەقی قادری ھەمەوہند، کە بووہ بە شەقڵێک لە شەقڵە ھونەر بێھەکانی، ئەو وینە ھونەر بێھەکانی کە لە دیاردە سروشتییەکان

پیکیهپناوه تا لایه‌نی دهر وونی و زهینی و سۆزه هه‌لچوووه‌کانی و ئه‌ندیشه‌کانی پی به‌رجه‌سته بکات، دیاره په‌نابردنشی بۆ که‌سته‌کانی سروشت بۆ بنیاتانی وینه هونه‌رییه‌کان، هه‌ندیجار له ناکامی خۆشه‌ویستی خاڭ و نیشتمانی بووه و هه‌ندیجاریش وه‌سفیکی رووتی سروشت بووه، شاعیر ده‌لایت:

خو‌لا‌سه‌ی سوپای زمستان سه‌خت

خورشید بی نوور که‌رد، زه‌مین سیا ره‌خت (فه‌قی قادر، 1980، 719)

شاعیر له‌م شیع‌ره‌دا وینه‌یه‌کی هونه‌ری سروشتی به‌رجه‌سته کردووه، که سوپای زستان زۆر به سه‌ختی هێرش‌ی هینا و رووناکی و تیشکی خۆری نه‌هیشت و زه‌ویشی رووت و ره‌شپۆش کرد، که ده‌کریت مه‌به‌ست له هێرش‌ی داگیر که‌رانی کورد بیت، که چون کوردستانیان داگیر کردووه و تیشک و رووناکی ده‌سه‌لاتی میره‌کانی کوردیان کوژاندوووه‌ته‌وه و ولاته‌که‌شیان کردووه به ویرانه و خلکه‌که‌شیان ره‌شپۆش و غه‌مبار کردووه. هه‌روه‌ها شاعیر له شیع‌ریکی تر دا وینه‌یه‌کی هونه‌ری سروشتی رازاوه‌مان له‌ریگه‌ی خواسته‌وه‌ بۆ دروست ده‌کات، که جگه له‌وه‌ی وه‌سفیکی رووتی سروشته، هه‌ستیکی نه‌ته‌وه‌یی قولیشه، وه‌ک ده‌لایت:

نه‌یچان عه‌نان نه‌سیمه‌ی شه‌مال

قه‌له‌ی زمستان یه‌کسه‌ر که‌رد پامال ...

نه‌هه‌ر لا گولان خه‌یمه وه‌پا که‌رد

زه‌مین لاجیوه‌رد هه‌سناو هه‌مرا که‌رد

جه عه‌تر سۆسه‌ن نه‌رگس و نه‌سرین (فه‌قی قادر، 1980، 724)

له‌م وه‌سه‌فی که نووسه‌ر بۆ سروشت کردوو‌یه‌تی له‌ریگه‌ی کۆمه‌لێک وینه‌ی هونه‌رییه‌وه، که به هونه‌ری خواستن و خوازه بنیات نراوه، به‌وه‌ی که جله‌و له گیاندار یکه‌وه خواسته‌راوه بۆ نه‌سیمه‌ی با، که جله‌و ناکریت و سه‌رما و سۆله‌ی زستان راده‌مالیت و به‌هار و بوژانه‌وه‌ی زه‌وی دینیت، گول و گولزار له ده‌شتو‌ده‌ر خه‌یمه هه‌ل‌ده‌دات، ئه‌م وینه‌یه‌ش هه‌ر له‌ریگه‌ی لیکچواندوووه بنیاتنراوه به‌وه‌ی که داپۆشینی زه‌وی به گول و گولزار چوینراوه به خه‌یمه و زه‌مینی سوور کردووه و بۆنی خۆش بلاوده‌بیته‌وه، به‌لام هه‌ندیجار ئه‌م وینانه له چوار چپوه‌ی وه‌سفی رووتی سروشت هینراوه‌ته ده‌روه و له پیناو ده‌برینی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و خۆشه‌ویستی خاڭ و نیشتمان به‌رجه‌سته‌کراوه، شاعیر ده‌لایت:

سولطان نه‌روۆز نه مه‌غریب زه‌مین

سان دا سیلسیله‌ی سوپای سه‌همگین (فه‌قی قادر، 1980، 719)

گیران و سازدانی ئەم ئاھەنگە لە سروشتدا بەو وینە ھونەرییانە کە لەسەر بنەمای لیکچواندن دروستکراوە، تەنیا وەسفیکێ رووتی سروشت نییە، یاخود دەرختنی دەسەلاتی رەوانبیزی نووسەر نییە بەتەنھا، بەلکو ئەو وینانە بۆ خۆیان زمانی خۆشەویستی و سۆزی شاعیر و ناخی بەرامبەر خاکەکە (شارەکە) پێ بەرجستەکراوە، ھەر ئەو خۆشەویستی خاڤ و نەتەوێیە چەند ھەنگاویکی تری پێھەڵپێناوە لە بنیاتنانی وینە ھونەریدا، لێرەدا شاعیر ئاماژەدانی بە نەورۆز جگە لەوێ وەسفیکێ جوانی سروشت و وەرزی بەھارە، کە بە فەرمانرەوای وەرزی بەھار ناوی بردووە، ھەر وەھا ئاماژەیکەشە بۆ رەھەندی نەتەوێی، چونکە نەورۆز لەناو کورددا جگە لەوێ دەستپێکی بەھارە، زیاتر وەک جەژنیکێ نەتەوێی یادی دەکەیتەو، شاعیر لیکچواندنی لەنیوان نەورۆز و مەژدە دروستکردووە، کە نەورۆز چوینراوە و مەژدە (دەسەلاتدار) پێچوینراوە، رووی لیکچوون سوپایەکی مەزنە، کە ھێرشێ ھێناوە و زەمینی گۆریو بە گۆل و گۆلزار و سەوزپۆشی کردووە، کە ئەمەش ئاماژەیکە روونە بۆ ھەستی نەتەوایەتی شاعیر، کە رۆژیک دیت ئاوا و لاتێ ئەمیش لەژێر دەستی داگیرکەران رزگاری بیت و دووبارە ژیان دەگەڕیتەو بۆ و لاتەکە و دەبووژیتەو.

شاعیر لە شیعریکی تردا دەلێت:

شۆر ھەمی بگیری نە سەربانان بی

گا فتح بەھار، گا زمستان بی

خروشان شەمال دەروون پر نەداخ

خاڤ حەرمین مالا نە دەماخ (فەقێ قادر، 1980، 723)

شاعیر لەم وینەیدا ئەو رۆوندەکاتەو، کە بەھار بیت یاخود زستان، زەوی بە ھەر رەنگ بیت ھەر نیشتمانە و شیرینە بەردەوام لە بیرو مێشکی دایە، چونکە ھەرچەند زستان و سەخت بیت یاخود بەھار و خۆشگوزەرائی بیت، ھەر نیشتمانی، جگە لەوێ وشەیی خروشان بۆ بای شەمال بەکار ھێناوە کە ئەمەش وینەیکە خواستراوە، خروشان لە مەژدە کە زیاتر بۆ ھەست و سۆز بەکار دیت خواستراوە بۆ (با) کە یەکیکە لە رەگەزە بیگیانەکانی سروشت کە ئەمەش وای کردووە جوانی و بەھای ھونەری بە وشەکە ببخشیت، ھەر وەھا وشەیی (فتح – کرانەو) لە شتیکی مادییەو وەرگیراوە بۆ وەرزی بەھار کە بە واتای ھاتنی بەھار دیت، بەمەش لە ئاستی ئاسۆبیدا پەییەندییەکی نوێی لە نیوان ئەم دوو وشەیدا دروست کردووە و وینەیکە ھونەری پر لە جوانی پێبناوە.

شاعیر لە شیعریکیدا بە وینەیکە ھونەری ئاماژە بەو یاسایانە سروشت و گەردوون دەکات، کە بە شیوەیکە دادپەرورە سوری زیندەیی ژیان لە سروشت و لەناو بوونەمەرەکانی سەر زەوی ریکدەخات و ھەڵدەسورینیت و وەرزەکان بە دوای یەکدا دینیت، کە دواجار دەبیت وەرزی بەھار بیت و دار و درخت ئازاد بیت و گەشە بکات و سەختی زستان تێپەڕینیت، دەگونجیت ئەم وینەیی شیکردنەوێکی سیاسی و نەتەوایەتی؛ تەنانت مەژدەتیشی بۆ بکەن، بەوێ وەک چۆن یاسای سروشت وایە دەبیت بونەوران و گۆرگیا لە سەختی زستان رزگاریان بیت، بەھەمان

شيوه مروفه‌كانيش و گهلى ژير دهسته و داگيركراویش دهبيت نازاد بن، كه نهتهوهكهى شاعيريش يهكتكه لهو نهتهوانه و داگيركهريش دهبيت ملكهچى ئەم ياسايه بيت، بالادهست گوى بگريت بو بيدهسه‌لات، وهك ده‌ليت:

هم بنويس به نهرض نامه عدل و داد

ئەشجار و نهيات جه بهند كو نازاد

سوجه كهر د وهزير نه تهخت زهرين

تمام كهر د تهحرير نامهى عنبهرين (فهقى قادر، 1980، 720)

ئەم وینه شيعرييه بوچوونىكى قولى هزریشى تىدايه، كه بهدرىژايى ميژوو جىگهى گفنووگو بووه و پرسىارگه‌ليكى زورى بهدواى خويدا هيناوه، كه برىتين له ياساكانى سروشت و گهر دوون و چوئيهتى بپىكهاتن و بهر هويشچوون و گهشه‌كردنيان.

دهتوانين بلين شاعير بهشيوهيهكى جوان و به چهند وينهيهكى هونهرى گوزارشتى له سروشت و جوانيهكانى سروشت كردوه و له هه‌نديك شويندا بهستويه‌تياهه به بارودوخى ژيانى نهتهوهكهيهوه، كهچون ههميشه له دواى زستان نه‌وروز و بههار ديت، بهه‌مان شيوه له‌دواى ئەو بارودوخه ناخوشه‌ى كه به‌سهر ميلله‌ته‌كهيدا هاتوه ئوميد هيه ره‌ژيك ئەمانيش رزگار بن.

ئەنجام:

- 1- وینهى هونهرى بنه‌مايهكى سه‌رهكى ئىستاتىكاي دهقى شيعرييه و شاعيران بو رازاندنهوه و جوانكارى شيعره‌كانيان هه‌ولى دروستكردنى وینهى هونهرى ده‌دهن به جوانترين شيواز.
- 2- فهقى قادري ههمه‌هه‌ندى گرنگيهكى زورى به وینهى هونهرى داوه و بهشيك له ئىستاتىكاي شيعرييه‌كانى له ريگه‌ى چىكردنى وینهى هونهريهوه بهرجهسته كردوه.
- 3- شاعير له دروستكردنى وینه هونهريه‌كانى وهكو سه‌رجه‌م شاعيرانى كلاسيك پشتى به هونهره‌كانى ره‌وانبىژى بهستوهه، به‌لام وینه هونهريه‌كان موركى تاييه‌تى و داهينانى شاعيران پيوه دياره.
- 4- شاعير خه‌م و نازار و نه‌هامه‌تياهه‌كانى ژيانى خوى، له‌شيوه‌ى جوانترين تابلوى هونهريدا پيشكه‌ش كردوه، كه شيعره‌كانى بوونه‌ته ئاوينه‌ى بالانماى ژيانى شاعير.
- 5- شاعير له وه‌سفى ياره‌كهيدا چهندين وینه‌ى هونهرى ناوازه‌ى دروستكردوه، كه به‌جوانترين شيوه جوانيه‌كانى يارى ده‌رخستوه و راده‌ى خوشه‌ويستى خوى بو ده‌رخستوه.
- 6- شاعير له شيعره‌كانيدا سروشت و هه‌ستى نه‌ته‌وايه‌تى تىكه‌ل به يه‌كتر كردوه، بو ده‌برينى ئەم مه‌به‌سته‌ش سوودىكى زورى له وینه‌ى هونهرى وه‌رگرتوه، كه جوانيه‌كى تاييه‌تيايان به شيعره‌كان به‌خشيوه.

References:

- 1-Aso Omer Mustafa, (2007), an aesthetic of poetry by PiraMard and Sheikh Nuri Sheikh Salih and Goran), master's letter, Salahadin University, Erbil.
- 2- Dilshad Ali Muhammad, (1998), construction of the Kurdish poetry, Ranj printing house, Sulaymaniyah.
- 3- Dilshad Ali Muhammad, (2007),Dilan and Testing of poetry, Printing and Publishing Institution, Sulaymaniyah.
- 4- Dler Ahmed Qaradaghi, (2002), picture of the poem by Nali, G.Raman, n.74, Erbil
- 5- Sherzad Hassan, (2001), in praise of literature, Ministry of Education press, Erbil
- 6- Abdullah Khdr Mawlud, (2004), a study of Hamdi poetry, Cultural Printing Press Erbil,
- 7- Fazil Majid Mahmud, (2007), Nature in Goran Poetry, Sardam Printing and Broadcasting Agency, Sulaymaniyah.
- 8- Faqe Qadiri Hamwand, (1980), Poetry Collection of Faqe Qadiri Hamwand, Collection: Mala Abdulkarim Mudaris and Fatih Abdulkarim, Iraqi Information Society Press, Baghdad
- 9- Kasas Jabari, (2008), Kirkuk and Kurdish poetry movement, Sardam Printing and Broadcasting Agency, Sulaymaniyah.
- 10- Kamal Mirawdali, (2005), Philosophy of Beauty and Art Estatika, Qani Printing Hous, Sulaymaniyah
- 11- hawzhin Slyawa , (2009) building an art painting in the poetry of Sherko Beksa, Sardam Printing and Broadcasting Agency, Sulaymaniyah
- 12- Badr Mohammed Al-Ansari (1998), Optimism and Pessimism Concept, Measurement and Belongings, 1st Edition, Kuwait University Press, Kuwait
- 13- Bushra Mousa Saleh (1994), The Poetic Image in Modern Arab Criticism, 1st Edition, Arab Cultural Center, Beirut
- 14-Al-Jahiz (1965), Al-Haywan, edited by: Abd al-Salam Muhammad Haroun, vol. 3, 2nd edition, Mustafa Al-Halabi Press, Egypt
- 15-Deir al-Malak (1982), Muhsin al-Taymish, Dar al-Rashid Publishing, Baghdad
- 16- C.D. Lewis (1982), The Poetic Image, T.D.Ahmed Nasif, Malik Miri and Salman Hassan, Gulf Printing and Publishing Corporation, Kuwait

17-Saleh Abu Became (1979), The Poetic Movement in Palestine 1948-1977, Al-Arabiya Foundation